

21. mars 2017
1703053

Alþingi
b.t. nefndasvið Alþingis
Kirkjustræti
150 Reykjavík

Efni: Umsögn Seðlabanka Íslands um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (217. mál)

Vísað er til tölvupósts frá nefndasviði Alþingis, dags. 7. mars sl., þar sem Seðlabanki Íslands var gefinn kostur á að veita umsögn vegna frumvarps til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (EES-reglur), 217. mál. Upphaflega var þess óskað að umsögn bankans bærist nefndasviði Alþingis eigi síðar en 16. mars sl., en síðar var fresturinn framlengdur til 21. mars.

Það er mat Seðlabanka Íslands að sams konar ákvæði og 2. mgr. 10. gr. frumvarpsins eigi að færa inn í lög nr. 36/2001 um bankann auk þess sem að laga þyrfti önnur ákvæði frumvarpsins til samræmis, sbr. t.d. 1. mgr. 5. gr. Fyrir því eru eftirfarandi ástæður:

Í fyrsta lagi vill bankinn nefna að eitt af hlutverkum hans er að hafa tiltekið eftirlit með aðilum á fjármálamarkaði. Þannig hefur bankinn eftirlit með lausu fé lánastofnana og gjaldeyrisjöfnuði, sbr. nánar 12. og 13. gr. laga nr. 36/2001. Þá er það eitt af meginhlutverkum bankans að stuðla að fjármálastöðugleika samkvæmt 1. mgr. 4. gr. sömu laga. Með þetta í huga er ljóst að bankinn gegnir viðamiklu eftirlitshlutverki til hliðar við Fjármálaeftirlitið og önnur stjórnvöld.

Í öðru lagi segir í 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins að *öðrum stjórnvöldum* sé heimilt að veita evrópskum eftirlitsstofnunum upplýsingar og gögn vegna framkvæmdar eftirlits, en meðal þessara aðila er Seðlabanki Íslands, sbr. nánar umfjöllun í niðurlagi athugasemda við 5. gr. frumvarpsins í greinargerð. Í ljósi þess að texti frumvarpsins gerir beinlínis ráð fyrir að evrópsk eftirlitsstjórnvöld geti leitað til bankans með upplýsingagjöf í huga telur bankinn að skýrara væri að færa slíka heimild inn í lög nr. 36/2001.

Í þriðja lagi er viðbúið að sérstakt þagnarskylduákvæði í 1. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001 geti leitt til lagaóvissu ef til þess kemur að evrópskar eftirlitsstofnanir óska eftir upplýsingum frá bankanum án jafn skýrrar lagaheimildar og verður í 1. mgr. 14. gr. laga nr. 87/1998 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi ef frumvarpið verður samþykkt óbreytt.

SEÐLABANKI ÍSLANDS

KALKOFNSVEGI 1 · 101 REYKJAVÍK

SÍMI: 569 9600 · NETFANG: sedlabanki@sedlabanki.is · BRÉFASÍMI: 569 9605

Í fjórða lagi er bankanum nú þegar skylt að eiga gagnkvæm upplýsingaskipti við opinbera aðila erlendis samkvæmt 3. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001, en þar undir falla einkum erlendir seðlabankar eða stofnanir á sviði eftirlits með fjármálastarfsemi, sbr. nánar umfjöllun í greinargerð með frumvarpi til laganna. Ef ekki er kveðið skýrt á um heimildir erlendra eftirlitsstofnana til að fá gögn afhent frá bankanum með sama hætti og áætlað er að gera í tilviki Fjármálaeftirlitsins má gera ráð fyrir frekari lagaóvissu um það hvort bankanum sé stætt að láta gögn af hendi án þess að um gagnkvæm upplýsingaskipti sé að ræða.

Í fimmta lagi vill bankinn nefna að samkvæmt 4. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001 skal bankinn veita Fjármálaeftirlitinu allar upplýsingar sem bankinn býr yfir og nýtast kunna í starfsemi Fjármálaeftirlitsins. Þá segir einnig í ákvæðinu að stofnanirnar skuli gera með sér samstarfssamning þar sem m.a. sé kveðið nánar á um samskipti stofnananna. Með þetta í huga er auðvelt að sjá fyrir sér að evrópsk eftirlitsstjórnvöld leiti í auknum mæli til Fjármálaeftirlitsins varðandi upplýsingagjöf og sé þá að óska eftir upplýsingum sem koma upprunalega frá bankanum á grundvelli samstarfs stofnananna. Slíkt fyrirkomulag er að mati bankans óskilvirkt og óhentugt.

Segja má að ofangreind atriði tengist öll þagnarskyldu Seðlabanka Íslands samkvæmt 1. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001. Bankanum ber lagaskylda til að stíga varlega til jarðar þegar óskað er eftir aðgangi að upplýsingum sem teljast til trúnaðargagna. Brot gegn ákvæðinu geta varðað sektum eða fangelsi, sbr. 1. mgr. 37. gr. sömu laga. Til að auðvelda bankanum, og starfsmönnum hans, að meðhöndla upplýsingabeidnir evrópskra eftirlitsstofnana leggur bankinn til að sams konar ákvæði og 2. mgr. 10. frumvarpsins verði fært inn í lög nr. 36/2001 að breyttu breytanda. Ákvæðið væri þá á þessa leið:

Seðlabanka Íslands er heimilt að veita eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja EES-samningsins, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi upplýsingar sem háðar eru þagnarskyldu skv. 1. mgr. sé það liður í samstarfi ríkjanna um eftirlit með starfsemi eftirlitsskyldra aðila og slík upplýsingagjöf sé gagnleg til að unnt sé að framfylgja lögmæltu eftirliti. Slíkar upplýsingar má einungis veita með því skilyrði að um þær gildi þagnarskylda í hlutaðeigandi ríki eða hjá viðkomandi stofnun. Þagnarskylda skv. 1. mgr. gildir um hliðstæðar upplýsingar sem Seðlabanki Íslands fær frá eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi.

Ef til þess kemur að efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis taki undir ofangreind sjónarmið Seðlabanka Íslands leyfir bankinn sér að leggja til að ákvæðinu verði fenginn staður í nýrri 4. eða 5. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001.

Að öðru leyti gerir Seðlabanki Íslands ekki athugasemdir við efni frumvarpsins.

Virðingarfyllt
SEÐLABANKI ÍSLANDS

Arnór Sighvatsson,
aðstoðarseðlabankastjóri

Sigríður Logadóttir,
aðallögfræðingur